

не огрѣваше земята съ слънце, житото не щѣше да израстне и татко ти не щѣше да има пари.

— Видишъ ли, Александърчо, ний имаме всичко щото ни трѣбва. Но помни, че има много хора, които нѣматъ комаче хлѣбець; които сж облѣчени съ дрипи; които нѣматъ нито дрѣвце да си запалятъ огънь, да се постопятъ; които нѣматъ нито кжща даже, а цѣль день трѣперятъ отъ студъ и стоятъ гладни. На такива хора, ний и всички други, които като насъ иматъ, трѣбва да помагаме.

Когато Иисусъ Христосъ билъ на земята, училъ хората, че винаги трѣбва да помагатъ на ближнитѣ си, да утѣшаватъ нещастнитѣ, да обхождатъ болнитѣ. Той казвалъ, че ако ний направимъ нѣкоя добрина на нѣкой нещастень человекъ, той ще приеме, като че ли на самия Него сме направили тая добрина.

— На менѣ, мамо, Богъ ми даде много повече, отколкото ми трѣбва, значи азъ съмъ длъженъ да помогна на онова бѣдно момченце, което нѣма ни татко, ни майка, а може би и хлѣбець, и топло облѣкло. Майчице, азъ ще узная гдѣ живѣе това момче, и ако ти ми позволишъ, ще му дамъ ония пари, които ми бѣше дала ти, за да си купя играчки: то ще си купи каквото му е нужно. Ами мога ли да му подаря играчкитѣ си, мамо?

— Да, дѣтенце мое, и много хубаво ще направишъ.

— Колко се радвамъ, мила майчице, гдѣто ми позволявашъ да направя това. Азъ ще се мжча да бжда добъръ, за да угодя на Бога и да му благодаря, за гдѣто съмъ честитъ и имамъ татко и майка.

И Александърчо цѣлуна добрата си майка.